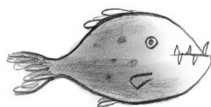

DAVID ALMOND

BĂIATUL
care
A ÎNOTAT CU
PIRANHA

ilustrații de
OLIVER JEFFERS

Traducere din engleză
de Ioana Tudor

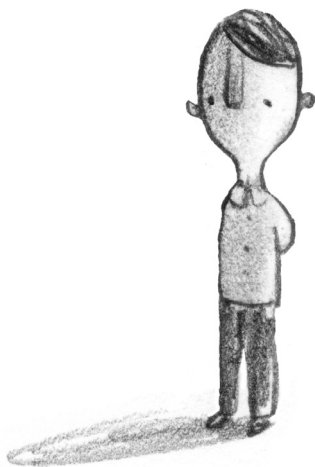
arthur

Iată întrebarea. Ce-ai zice dacă cineva din familia ta – unchiul Ernie, de pildă – ar hotărî să transforme casa într-o fabrică de făcut conserve de pește? Ți-ar plăcea să vezi găleți mustind de sardele și butoaie doldora de macrou oriunde te-ai uita? Cum ar fi ca în cada ta să înoate un banc de sardine? Și dacă unchiul Ernie ar născoci încontinuu o droaie de mașinării: mașini de tăiat capul peștilor, de retezat cozile, de scos măruntaiele; mașini pentru spălat și fiert peștii și mașini care să-i zdrobească și să-i bage în conserve? Îți imaginezi ce tărăboi ar fi? Îți dai seama ce mizerie? Gândește-te numai ce duhoare!

Și dacă mașinăriile unchiului Ernie ar deveni atât de mari, încât ar lua în stăpânire fiecare încăpere – inclusiv dormitorul tău, de pildă –, iar tu ar trebui să dormi în dulap? Și dacă unchiul Ernie te-ar anunța că nu vei mai merge la școală, ci va trebui să stai acasă

să-l ajuți să bage peștele în conserve? Sună bine? Ah, și dacă în loc să pleci la școală ar trebui să începi munca în fiecare dimineață la ora șase fix? Și să n-ai vacanțe? Și să nu-ți mai vezi niciodată amicii? Ți-ar plăcea asta? Pe naiba! Păi, nici lui Stanley Potts nu i-a plăcut.

Stanley Potts. Doar un puști obișnuit, cu o viață obișnuită, într-o casă obișnuită, pe o stradă obișnuită, apoi – *zbang!* Viața lui a luat-o razna. Și s-a întâmplat peste noapte. Într-o zi, iată-i, Stan, unchiul Ernie și mătușica Annie trăiau cu toții într-o casă micuță și încântătoare, dintr-un șir de alte case asemenea, pe străduța Cheiul Peștilor, pentru ca a doua zi – *buf!* Sardele, macrou, sardine și o întregă sminteală.

Vezi tu, Stan chiar îi iubea pe unchiul Ernie și pe mătușica Annie. Ernie era fratele tatălui lui Stan. Amândoi s-au purtat minunat cu el din ziua în care tatăl lui Stan a murit în acel accident îngrozitor, iar mama lui Stan a murit de inimă rea. Au fost ca niște părinți noi-nouți. Dar odată începută sminteala, părea că nu se va sfârși niciodată. Și în curând lucrurile aveau să devină mult prea greu de suportat.

Trei

Ernie apăsa pe butoane, rotea întrerupătoare, trăgea de manete și învârtea de mânere. Sălta și se legăna și dansa și se învârtea. Fredona melodiile lui pescărești și cânta din străfundul bojocilor cântecele lui despre pești:

— Pește, pește, pește, pește,
PEȘTE, PEȘTE, PEȘTE, PEȘTE!
Pește în găleți și pește în butoaie!
Cap și coadă să tăiem și să scăpăm de zoaie!
Fierbi și prepari cu sos de tomate
Apoi în conservă îl bagi și pui etichetă, nepoate!
Pește, pește, pește, pește,
PEȘTE, PEȘTE, PEȘTE, PEȘTE!

*Sardelele Perfecte ale lui Potts! Sardine Spectaculoase!
Macrou Magnific! Țipar Elegant!
Eglefin și hering și cod și calmar!
Înfulecă-i degrabă – și-ți trece de-amar!
Pește, pește, pește, pește,
PEȘTE, PEȘTE, PEȘTE, PEȘTE!
Pește în găleți și...*

Annie a oftat. Oare ce se întâmplase cu bărbatul acela calm și simpatic pe care-l cunoscuse ea? L-a bătut ușor pe umăr. Niciun răspuns. L-a împuns cu degetul în spate. Niciun răspuns. L-a lovit strașnic și i-a țipat în ureche:

— Ernie! ERNEST POTTS!

În cele din urmă, bărbatul s-a întors către ea.

— Aha! Era și timpul! a zis. STAN! Unde ești, băiete?

Annie s-a aplecat și a deconectat mașinăria aflată cel mai aproape. Lui Ernie i s-a tăiat răsuflarea. Ce naiba făcea femeia asta? S-a aplecat să repornească mașinăria, când Annie i-a zis:

— Lasă-l pe Stan. E ziua lui liberă.

— Zi liberă? *Cine* zice?

— *Eu* zic. E o regulă nouă. Uite, am scris-o aici.

Annie i-a întins o bucată de hârtie.

REGULA 1

*Membrii familiei primesc
o zi liberă de ziua lor.*

Ernie a citit biletul și s-a scărpinat pe scăfârlie.

— Aveți reguli pe șantier, nu-i așa? a întrebat Annie.

— Da, a răspuns Ernie, dar...

— Niciun dar. Și primește și un bonus de zece lire,
a zis Annie și i-a întins o altă bucată de hârtie.

REGULA 1 a.

*Membrii familiei primesc un bonus
de 10 £ de ziua lor.*

— Dar tu pur și simplu ai inventat regulile astea! a
exclamat Ernie.

Annie a ridicat din umeri.

— Firește că le-am inventat. Protestezi? a zis ea și
l-a privit pe Ernie în ochi.

— Protestez! a răspuns, săgetând-o și el cu privirea.
Annie i-a întins o altă bucată de hârtie.

REGULA 1 b.

*Să nu îndrăznești să protestezi,
altfel fac GREVĂ.*

— Deci? a zis Annie.

Ernie a mormăit. Și-a băgat mâna în buzunar și a scos o bancnotă de zece lire.

— Dă-i-o lui Stan și urează-i distracție plăcută, i-a ordonat Annie și a ridicat un deget de parcă ar fi spus: „Nu îndrăzni să protestezi!“ Stan! a strigat ea. Vino aici, fiule. Unchiul Ernie vrea să-ți spună ceva.

Stan a ieșit din dulap.

— Astăzi ai liber, i-a spus Annie. Nu-i așa, dragule?

— Mda! a mormăit Ernie.

— Iar unchiul tău are ceva pentru tine, nu-i așa, Ernie?

— Mda! a mormăit el din nou și i-a întins bancnota de zece lire. La mulți ani, fiule. Să te...

S-a scărpinat pe scăfârlie. Care erau cuvintele pe care trebuia să le zică?

— ...distrezi pe cinste! l-a îmboldit Annie.

— Asta era, a zis Ernie. Să te distrezi pe cinste, băiete!

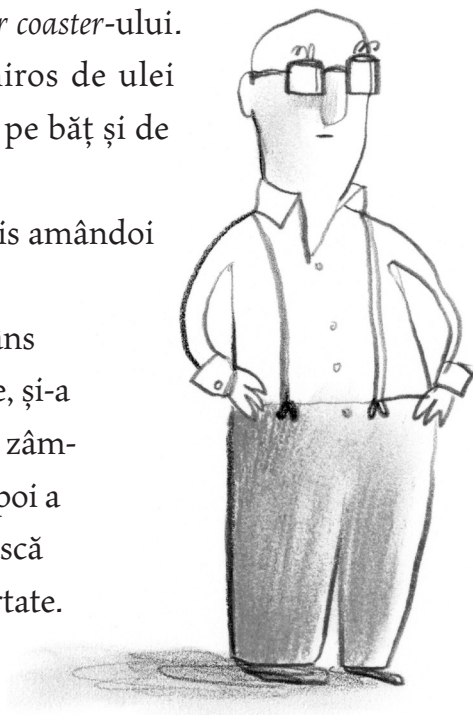
— Și unde o să mă distrez pe cinste? a întrebat Stan.
Annie a deschis ușa de la intrare.

— Afară, a zis ea. Ai stat închis prea mult aici. Îți
doresc distracție plăcută afară, în lume, fiule!

Annie și Stan au privit de-a lungul străzilor și li s-a
tăiat răsuflarea de uimire. Pentru că în oraș venise un
bâlci. Iată-l, chiar pe locul unde fusese cândva Șantierul
Naval Simpson's. Roata ce se învârtea încet în bătaia
soarelui. Vârful ascuțit al turnului cu tobogan. Hârâi-
tul mașinuțelor, tânguitul muzicii
și zdrăngănitul *roller coaster*-ului.
În aer se simțea miros de ulei
de motor și de vată pe băț și de
hotdogi.

— Un bâlci! au zis amândoi
odată. Uau!

Stan a apucat strâns
bancnota de zece lire, și-a
sărutat mătușa și i-a zâm-
bit larg unchiului, apoi a
pășit afară să-și trăiască
ziua însorită de libertate.

Annie a înșfăcat o sacoșă de cumpărături.

— Regula 1c, a zis ea ieșind pe ușă. Mătușile pot să-și ia liber ca să cumpere tort!

Ernie îi privea cum se îndepărtează.

— Lumea a luat-o razna, și-a zis el, apoi a trântit ușa și s-a întors la lucru.